

L' Ajuntament de Manresa ha dictat mesures que castiguen la mendicitat, les acampades en llocs públics, etc. EUiA Bages es va oposar, i es continua oposant, a aquesta ordenança, perquè considera que limita els drets i llibertats dels col·lec-

aquest dret a la població més necessitada. En quina posició es deixen aquestes persones i famílies que cada nit carreguen garrafes d'aigua de les diferents fonts públiques de la ciutat. L'aigua és un element essencial per a la vida humana, per a la salut bàsica i per a la supervivència. Com tots els drets humans, el dret a l'aigua imposa tipus d'obligacions als governs com també als go-

afrentar el rebut de l'aigua?...), polítiques de subsidis i altres obligacions positives, com ara garantir l'accés dels sectors més pobres a l'aigua segura mitjançant polítiques diferenciades. Diferenciades! És a dir, que negar l'accés a l'aigua a persones que no tenen recursos és un crim contra els drets més elementals, l'obligació dels governs locals de respectar el dret d'accés a l'aigua potable, en el marc de la legisla-

L'aigua és un bé comú que no pot estar al servei dels interessos econòmics d'empreses sinó que ha d'estar al servei de totes i tots, no es pot jugar amb la dignitat de les persones i el desenvolupament humà. Els poderosos no tenen dret a negar al ciutadà més necessitat el dret a l'aigua, és injust i humiliant i viola els drets més elementals de les persones.

DO PLA DE BAGES I EL PICAPOLL



PEDRA SECA

Xavier Gual
EMPRESARI

S om en temps de verema, és el moment de collir el raïm dels ceps de les vinyes per dur-lo als cellers i començar el procés de producció de vins i caves. A la Catalunya interior la vinya i el vi són una indústria remarcable però sense la força que podria tenir. Crec que és un sector que hauria de donar més de si col·lectivament. Les dades són modestes en comparació d'altres zones però no som tan lluny de casos com el Priorat o l'Empordà. Disposem d'una tradició de segles i d'un cert renaixement en els darrers decennis. S'aprecia una adaptació als usos i temps actuals però hi falten algunes coses per tenir més visibilitat. La Denominació d'Origen Pla de Bages disposa de cinc-centes hectàrees. És la

zona reconeguda més minúscula de totes les del Principat. Per a aquesta anyada es preveu una collita d'uns vuit-cents mil quilos de raïm amb els que es produiran uns 7.500 hectolitres. Són quantitats modestes en comparació dels grans indrets productors però la indústria vinícola aporta alguns milions d'euro que es mouen entre agricultors, cellers i distribuïdors.

El vi és un producte més enllà del seu rol vinculat a l'agricultura i la gastronomia. Genera negoci directe als recol·lectors i productors però també aporta altres valors econòmics a un indret, genera turisme de qualitat i dona rellevància mediàtica a llocs necessitats d'aquest factor com la Catalunya Central. Si el considerem com a mercaderia que cal vendre, és necessitat mercat (el món sencer), producte (els vins i els caves) i en aquest cas més que en altres, una marca amb la qual donar-se a conèixer i diferenciar-se dels competidors.

Tenim l'eina potent de la denominació d'origen vinculada a la comarca bagenca. És una etiqueta de qualitat. La marca principal hauria de ser aquesta: Bages. Observo una mitja vergonya en aquesta necessitat ineludible. Dels onze cellers

que en són membres, solament apareix la identificació en quatre dels seus webs corporatius. A la resta, sobretot als més grans i significats, cap referència. Tenim una DO i la volem dissimular o obviar-la? No m'ho puc creure.

Per descomptat que no ens podem comparar amb el Penedès, que per la seva dimensió gegant, que arriba fins a la zona de l'Anoia, però ens podríem emmirallar amb el Priorat com a exemple d'èxit rotund. Tenen millors vins allà? Sempre serà discutible per ser una cosa de paladar però el que és segur és que han fet un treball global de promoció i diferenciació respecte d'altres. S'han posicionat i arreu del món es demana vi d'allà.

El vi, ben promocionat i ben venut, si té qualitat, té un valor afegit molt elevat i que permet vendre'l a qualsevol lloc del món. Davant de multitud d'altres productes. Els amants paguen el que se'ls demana per una experiència nova, per un producte diferent i escàs com pot ser el nostre. Aquí

«El vi, ben promocionat i ben venut, si té qualitat, té un valor afegit molt elevat i que permet vendre'l a qualsevol lloc del món»

tenim una porta oberta al món que cal traspasar molt més del que s'està fent. El Bages com a marca ha de ser forta i en tenim una altra: el picapoll. És la varietat de raïm originària només de les nostres vinyes. Qualsevol director de màrqueting de qualsevol indústria vendria la seva ànima per tenir una eina que no té la competència i de qualitat excelsa com aquesta. Fins i tot sona bé: el picapoll del Bages. Heu provat algun vi fet amb picapoll? Amb el producte que hi ha al darrere, l'èxit empresarial sembla segur. Amb permís de la Unió Europea i les seves regulacions, potser el canvi climàtic farà posar les piles als productors i potser la vinya retornarà a llocs on n'hi havia fins a la plaga de la fil·loxera al segle XIX o anirà cap a comarques més de muntanya. A Solsona ja hi ha uns valents que ho estan provant de forma modesta però agosarada. No cal ser la casa Torres i anar als Pallars per provar coses noves com aquesta i avançar-se als temps.

I quan sortosament sembla que la temporada d'incendis va quedant enrere, penseu que les vinyes són un dels millors tallafocs que hi ha. Boscos combinats amb vinyes ajuden a aturar el foc quan es produeix.